

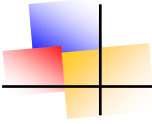
Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Pre radosť do každého dňa
Milan Rúfus: Epištoly staré i nové
Gilbert Keith Chesterton

Poézia
Či som to ja, Pane?
O Kubkovej modlitbe
Biblia – Ako vznikala kniha

Slovo na tento mesiac

Tak zmýšľajte medzi sebou ako Kristus Ježiš.

Fil. 2,5

Čo si máme pod týmto slovom uvedomovať? Z kontextu Písma vnímame, že zmýšľanie Pána Ježiša bolo v jednote s Otcom a zamerané na Jeho vôľu, ktorej bol poslušný, keď opustil slávu neba až po najväčšie poníženie v potupnej smrti na kríži. Ak máme tak zmýšľať, tak si uvedomujem, že to nie je vlastné žiadnemu z nás - prirodzených ľudí. Veď naše rozmyšľanie je zamerané na získanie mena a slávy a nie na opustenie vlastnej slávy a ešte k tomu ísť cestou kríža. Sme sústredení na seba samých na vlastnú vôľu, ktorú v rafinovanosti vlastného srdca alebo aj pod vplyvom satana používame na to, aby sme presadili svoje túžby a plány hoci aj v mene „Pána“. Lebo Ježiš hovorí: „Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do kráľovstva nebeského, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca nebeského“ Mt.7,21. V zameraní a v sústredení na seba samých je naše zmýšľanie nepriateľské voči Bohu R 8,7 Len zmýšľanie, ktoré je produktom práce Božieho Ducha, pôsobí život a pokoj R 8,6. To však je dar Božej milosti.

Pod touto výzvou si uvedomujem, že ani mne nie je vlastné zmýšľať ako hovorí uvedené slovo. Stane sa mi, že skĺznem k precitlivenosti na seba či k ľutovaniu seba. Nuž, ale táto výzva je zároveň ponukou vykročiť v poslušnej viere na slovo pravdy a vo vďačnej láske sa podriaadiť. To často bolí, lebo sa musím zriecť svojho, aby som dal miesto Ježišovi a Jeho nárokom na mňa. Je to výzva pre nás všetkých, bratia a sestry, aby sme sa otvárali duchu Kristovmu, aby On vnášal život a pokoj medzi nás. V opačnom prípade telesné zmýšľanie prinesie viac pustoty a mŕtvoty medzi nás. Máme len jednu cestu, ktorá vedie k životu aj medzi nami, a to je nasledovanie Pána Ježiša v sebazaprení. Nech je nám v tom milostivý náš Pán.

Váš brat kazateľ

Allessandro Prozanto:

Pre radosť do každého dňa

Vinní a zodpovední: A .J. Hesechel hovoril: „V slobodnej spoločnosti niektorí sú vinní, ale všetci zodpovední“. Ide o dôležité rozlíšenie, aj keď málokto si to uvedomuje.

Keď sa udeje nejaký zločin, keď sa spácha zlovestný prehrešok proti ľudskosti, vždy sa všetci začnú hrať na príležitostných detektívov, aby odhalili a hádam aj uštváli vinníka.

Takmer si nikto neuvedomuje, že najužitočnejšie je vytriahnuť na svetlo zodpovedného. A na to netreba výnimočné pátracie schopnosti. Stačí len rozhodne zabúchať na dvere vlastného svedomia (ak nie je definitívne uspaté).

Johannes Leppich:

Často to spočiatku nebol meč, ale jazyk, ktorý rozhodol o mieri alebo o vojne.

Vybrala: K. Motýľová

Milan Rúfus:

Epištoly staré i nové

(z kapitoly „Koleda z konca tisícročia“)

Už kedysi v štrnástom storočí boli vyslovené takéto múdre slová:

Kristus nemá ruky – len tie naše:
aby nimi ešte dnes niečo urobil.

Kristus nemá nohy – len tie naše:
aby na nich zašiel navštíviť trpiaceho.

Kristus nemá ústa – len tie naše:
aby nimi niekoho oslovil.

Kristus nemá nikoho, len nás:
aby sa zastal bezmocných.

Je to neuveriteľne presné.

Ibaže ľudstvo je priveľmi zasiahnuté tým, čo žili. Štyridsať rokov studenej vojny na obidvoch stranách opony vymietlo toleranciu a akceptovalo jej opak. U nás sa tomu hovorilo principiálnosť. Ako sa tomu hovorilo na druhej strane, neviem – ale určite tiež nejako vznešene. Človek zo záveru tisícročia je ako akumulátor nabitý vlastnými apriorizmami. Vychádza medzi blížnych nie preto, aby ich počul, ale preto, aby oni počúvali jeho. A ak sa stretne s protirečením, exploduje v patologickej zášti.

Sme chorí stratou toho, čo sa odjakživa nazývalo dobrá vôľa. A prišli sme o dar pokoja.

Pokoj. Toto slovo ako rámcová kompozícia lemuje krátke bytie toho, kto sa v našej pamäti o chvíľu opäť narodí. Ešte len prišiel na svet a už práve to slovo zaznelo ľuďom ako pozdrav. Neskôr, počas vykupiteľskej misie, ten pozdrav pravi- delne používal. A keď misiu končil, vediac, čo ho čaká, odkázal to slovo svojim najbližším ako testament: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam.“

Azda sa nám raz podarí uchopiť to slovo, jeho plný význam a zmysel. Ak je vôbec možné dopátrať sa ho len rozumovou analýzou. Možno je to s ním ako celkove s vierou: ak stojíš v nej, pochopíš – ak si mimo nej a nemáš na ňu, nepo- chopíš.

Vybrala Danica Klincková

Gilbert Keith Chesterton

Žil v rokoch 1874-1936, anglický mysliteľ, maliar, básnik, dramatik, kresťanský apologetik, majster mnohých žánrov a svetoznámy majster bonmotov, ktoré tvoril na obranu občianskej politiky na ochranu tradičných európskych hod- nôt. Ctili ho aj K. Čapek, T. G. Masaryk, W. Churchill a iní.

Keď svet podlieha špatnostiam, dokazuje tým, že má cirkev pravdu. Ona totiž nemá pravdu preto, že jej deti nehrešia, ale práve preto, že hrešia.

V dejinách to vyzerá takto : Starí nemajú nikdy pravdu a mladí zase ne- majú pravdu o ich nepravde. Aj keď sa starí niekedy držia hlúpej tradície, mladí ju napádajú na základe teórie, ktorá sa napokon ukáže byť rovnako hlúpa.

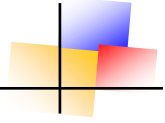
Pokrok by mal znamenať, že meníme svet, aby sme sa priblížili k ideálu. Miesto toho neustále meníme ideály.

O kresťanskom ideáli neplatí, že by bol vyskúšaný a spoznaný ako nedos- tatočný; bol len spoznaný obtiažnym a nebol vyskúšaný.

Nikdy neodstraňujme plot, pokiaľ nezistíme, prečo bol pôvodne postave- ný.

Každý človek solídnej náboženskej tradície rozumie dvom veciam – slo- bode a poslušnosti. Prvá znamená, že vie, kto je, druhá, že vie, komu dôverovať.

Vybrala Danica Klincková

... svoju dúhu kladiem na oblaky; bude znamením zmluvy medzi mnou a medzi zemou.

1M 9,13

Umítklo vtáctvo, ticho tiesni.
Obloha ťažká – desivá.
Aj dych sa tají, keď sa dvíha
divadla búrky opona.

Vychrlí nebo hromy, blesky –
- priam majestátny ohňostrojn.
V úžase stojí človek biedny,
prihrbí v bázni chrbát svoj.

Obloha zrazu vyčistí sa
a vodou trblieta sa vzduch.
Na jasnom nebi vyklenie sa
farebný dúhy viadukt.

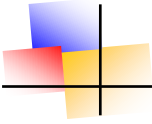

Vodopád farieb z ruky Tvorcu,
svetelné spektrum hýrivé –
- zo zeme k nebu a zas k zemi
nádherný oblúk opiše.

Začiatok, koniec – za horizont sa tratia
a nemôžeme ich dovidieť.
Slnko však hreje a dúha tiež sa jagá,
sťa Boží úsmev na náš svet.

Prídu zas búrky – hromy, blesky.
Ťažkosti bytia, temné dni.
No v čistom vzduchu rozžiari sa
znamenie dúhy na nebi.

Kamila Motýľová

Či som to ja, Pane?

Pýta sa znepokojené svedomie učeníkov pri poslednej večeri, pri ustanovení Pamiatky, pri diele spasenia, ktoré vyvrcholí o chvíľu zrodením Cirkvi. Nového to duchovného organizmu, oživeného a oživovaného Duchom od jej počiatku až do chvíle, keď bude spolu s týmto Duchom vytrhnutá „hore v ústrety Pánovi, aby s ním už navždy bola“ (1Te 4,17)

Medzi týmito hraničnými udalosťami: zrodom a vytrhnutím Cirkvi, ona tu existuje a žije v zboroch veriacich. Raz žiari jasným plameňom, inokedy zase nadobúda podobu iskry zahrabanej do popola, aby pri závane toho nebeského vetra znovu vzplanula a rozohorela sa nanovo a rovnako tak svietila ako aj hriala tým nebeským svetlom a nebeským teplom nielen tých, ktorí ju tvoria, ale aj tých, ktorí sa nachádzajú v jej blízkosti.

Cirkev, nevesta Kristova, čistá panna, telo Kristovo, korporatívny Kristus sám, kde on je jej hlavou a my sme si navzájom údmi. Počujeme to znovu a znovu pri slávení Pamiatky na jeho umučenie a smrť prvú nedeľu v mesiaci. Ako nás to zaväzuje? S akým svedomím a srdcom počúvam slová o Pánovom vydaní sa za mňa za nás, za jeho milovaných? Môžem vystrieť ruku a vziať z chleba a opiť z kalicha? V akom stave sa nachádzam smerom k Hlave a v akom k vám, bratia a sestry – k údom jeho tela? Milujem vás jeho láskou? Priznávam, že ak by láska neprikrývala množstvo hriechov, nemal by som odvalu vystrieť svoju ruku... Ak by ku mne neprúdila milosť odpustenia a povzbudenía, zostal by som nedeľu čo nedeľu sedieť. Pán ma však pozdvihuje a posilňuje v živej nádeji a pohľade na jeho nekonečnú lásku k nám.

Koľko slávnych skutočností, zaslúbení a povzbudení nájdem v jeho slove smerom ku mne a k nám! Aké slávne povolanie a určenie máme v ňom – v našom Pánovi?! Máme prvotiny Ducha (R,23), sme zbor jeho prvorođených! (Žd 12,23) Dostali sme Ducha Svätého, ktorý dokáže osláviť nášho Pána práve tak, ako má, nie ako by to často chcela činiť naša telesná horlivosť.

Popri všetkom tom slávnom, zaslúbenom, vykonanom, prejavujúcom sa pri nás a na nás, myslím stále na Pavla, ktorý svojim prorockým duchom varuje: „Viem, že po mojom odchode vtrhnú medzi vás pažraví vlci, ktorí nebudú šetriť stádo. Aj spomedzi vás povstanú muži, ktorí budú hovoriť prevrátené, aby si priťahli učeníkov!“ (Sk 20, 29-30) Je na mieste otázka: Nie som to ja, Pane, kto o to usilujem? Nie som tým vlkom v barančom rúchu, ktorý viac škodí na poli tvojej Cirkvi, ako do nej prináša pokoj a zjednotenie v tvojom Duchu?

Hľadáme príčinu neblahého duchovného stavu duchovne obdarovaného zboru v Korinte? Pavol všetky tie neduhy kladie nad spoločného menovateľa, ktorým je telesnosť. „Vari nie ste telesní a nežijete príliš po ľudsky“ (po svetsky)? (1K 3,3) Anjel efezskej cirkvi vyčíta len jedno jediné, možno aj pre mňa zanedbateľné vo víre povinností a iných skutočností: „Opustil si prvú lásku!“ (Zj 2,4) Ako skončí vývoj, ktorý má vo vienu opustenie toho prvého a posledného zároveň - lásky? Môžeme to vidieť na tom zbere poslednom – v Laodicei: Pán už nie je v jej strede, stojí mimo, za dverami zvonka.

Nespočítam, koľkokrát som si položil otázku: čo hľadáš v Cirkvi? Čo hľadáš v tomto konkrétnom zbere? Uspokojenie svojich túžob? Predstáv, ako sa bude zvesťovať a kázať Božie slovo? Kto to bude robiť? Aký to bude človek? Akí budú tí ľudia z mäsa a kostí, ktorí budú ten zbor tvoriť a tvoria ho? Nestaviam si rafinované

práve tu v tomto zbore pomník vlastnej slávy a pritom volám na Pánovu slávu? Nie som bez viny, bratia a sestry! Priznávam, že mnohé záležitosti sú v mojom živote dôležitejšie ako „vec Kristova“, ako on sám a jeho ľud, ako vy! Pavol ma zasahuje svojím vyznaním a nachádza ma veľmi nedostatočného: „Radujem sa vo svojich utrpeniach na svojom tele pre vás a na vlastnom tele dopĺňam, čo ešte chýba z Kristovho súženia pre jeho Telo, ktorým je jeho Cirkev!“ (Kol 1,24)

Končím odpoveďou na otázku, ktorú položili učeníci pri Večeri: Vari som to ja, Pane? Som to ja, lebo ťa zapieram a zrádzam vyzdvihovaním seba na úkor tvojej tichosti a poníženia. Nad mojich bratov a sestry, nás vás. Preto mám z čoho činiť pokánie, mám čo bojovať za to, aby som vás nemiloval vlastnou pokrivenou láskou, a aby som nebránil milovať vás láskou toho, ktorý za nás všetkých zomrel.

Miroslav Bielik

Ako bola Kubkova modlitba stále červená

Možno ste videli, milé deti, moriaka keď sa hnevá. Motá sa po dvore, obzerá sa sem a tam a zrazu sa mu niečo znepáči. Na hrdle má takú tenkú svetlú kožu bez peria. Keď sa nahnevá, koža mu sčervenie a začne vykrikovať: „Hudry, hudry – hudry, hudry.“ No vyzerať pri tom aj trochu smiešne.

Kubko bol tiež taký. Veľmi často sa hnevál, lebo chcel, aby sa všetko robilo vždy podľa neho. Aby kamaráti hrali futbal, pretekali sa, alebo bicyklovali len vtedy, keď to chcel on.

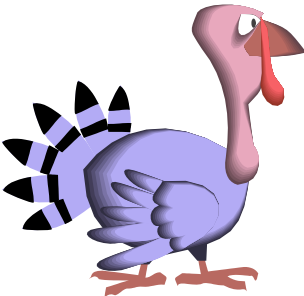
Raz pri futbale sa mu nechcelo behať a len stál pri bránke druhého mužstva. Zrazu priletela lopta, odrazila sa od neho a skončila v bránke. „Góóóó!“, zakričal Kubko. Keď mu ale všetci kamaráti povedali, že taký gól neplatí, ukrutne sa nahnevál. Celý očervenel a utiekol domov.

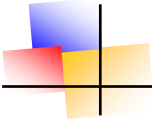
Otecko vedel, aký Kubko je a pýtal sa ho, čo sa stalo, že má také červené uši. Kubko čakal, že mu otecko dá za pravdu. Bol veľmi prekvapený, keď sa aj od otecka dozvedel, že gól bol neplatný. „Pravidlá platia pre všetkých rovnako“, povedal otecko. Keď Kubko pochopil, že nemá pravdu a zbytočne urazil kamarátov, zahabnil sa. A od hanby mal uši ešte červenšie – až do večera. Večer poposil v modlitbe Pána Ježiša o pomoc, aby dokázal premáhať svoj hnev, lebo to vôbec nie je ľahké.

Kubkova modlitba sa veľmi potešila, že už nebude červená. Keby sa hanbila za Kubka, určite by mala červené uši a v nebi by sa tomu všetci čudovali.

O ružovej zásterke Milkinej modlitby si povieme rozprávku nabudúce. Potešili by ste ma, milé deti, keby ste nakreslili Kubkovu modlitbu.

Teta Kamila

I. časť - Biblia - Ako vznikala kniha

Vynález písma umožnil viesť záznamy a uchovávať informácie pre budúce generácie. Písalo sa na najrozličnejšie materiály.

Dnes sa nám zdá samozrejmé, že môžeme ísť do obchodu a kúpiť si tlačенú Bibliu. Nie vždy to však bolo tak. Celé storočia sa museli kresťania v Európe, keď sa chceli dozvedieť niečo z Biblie, uspokojiť s vyrezávanými či maľovanými obrázkami v kostoloch a s rozprávaním zázračných príbehov, či s tým, že im Bibliu predčítali v kostole (obyčajne po latinsky - čomu už málokto rozumel). Obyčajní ľudia nemali prístup k Biblii. Ľudia, ako sme väčšina z nás, by sme za takýchto podmienok z Biblie takmer nič nevedeli.

Bolo to aj preto, že bolo veľmi málo Biblií. Biblie sa kopírovali ručne - opisovaním (*môžete si to vyskúšať!*) a to trvá veľmi dlho.

Pozrime sa na to, čo všetko viedlo k tomu, že dnes môžeme držať v rukách celú Bibliu a pritom takú malú, že ju pokojne môžeme nosiť všade so sebou.

Dnes máme papier; na čo písali ľudia v dávnych dobách?

Kameň - nápisy na kameň sa vyrývali. Niekedy sa povrch kameňa pred písaním pokryl sadrou. Mali formu dosiek nie viac ako 45 x 30 cm veľkých. Aj dosky zákona - Desatoro - dal Pán Boh svojmu ľudu napísané na kamenných doskách.

Písacie tabuľky - mohli byť z dreva alebo slonoviny. Mali krídla, ktoré boli pospájané. Hovorilo sa im aj „dvere“. Zatiaľ najstaršia nájdená tabuľka pochádza z asýrskeho Nimrodu a je na nej skladba dlhá 6000 riadkov, z roku asi 705 p.n.l.

Hlinené doštičky - písalo sa na ne ostrým predmetom - gravírovalo. Potom sa hlina nechala vysušiť. Tento materiál je veľmi trvanlivý, oveľa lepší ako papyrus. Tabuľky z r. 2250 p.n.l. sa našli napr. v Eble. Viac ako 15 000 hlinených tabuľiek sa našlo aj pri Tell-Mardich v severnej Sýrii. Ukazujú, že písmo bolo dôležité už dlho pred Mojžišom. Bolo by preto možné, že Bibliu začali písať už mnoho storočí pred Abrahámom, a to zapísaním na hlinené tabuľky.

Papyrus - je oveľa praktickejší ako tabuľky. Papyrus rástol pri jazerách a riekach v Egypte a Sýrii. Papyrusové „rúrky“ sa najprv olúpali, potom nastrihali na dlhé pásy a vyhladili. Vždy dva pásy sa zlepili na seba a vylisovali. Po usušení sa biely povrch kameňom do hladka vyleštil. Popísané listy papyrusu sa spolu zlepili a narolovali

na rúrku. Tak vznikli „**knížne zvitky**“, popísané niekedy len jednostranne, inokedy obojstranne (*Zjavenie 5,1*). Takýto zvitok mal 6 - 10 metrov. Papyrus sa používal až do 7. storočia n.l.

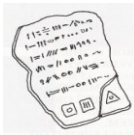

Už storočia predtým sa však používal aj iný materiál - **pergament**. Vyrábala sa zo strihanej a vyčinennej (spracovanej) kože oviec, kôz, antilop a iných zvierat. Pergament z teľacej kože sa nazýval vellum. **Vellum** sa často zafarboval purpurovo, aby sa na neho písalo zlatom alebo striebrom. V novozákonnej dobe sa pergament používal hlavne v vzácných dokumentoch, pretože vydržal dlhšie a bol vzácnejší ako papyrus.

Asi v 3. stor. sa začala používať úplne nová forma knihy - **Codex**, ktorej listy z pergamenu alebo papyrusu sú obojstranne popísané a zviazané spolu do knihy tak, ako ju poznáme dnes.

Chudobnejší ľudia používali ešte iný materiál - **črepiny**. Boli lacné, ľahko dostupné a vhodné na písanie krátkych poznámok. V Palestíne sa ich našlo veľké množstvo, asi 240 kusov pochádza z obdobia biblických kráľov!

Do nedávna sme písali predovšetkým na papier, ten môže byť kvalitnejší alebo menej kvalitný. Po čase však zožltne alebo sa aj rozpadne. Záleží na tom, ako sa o dokumenty staráme. Môžu vydržať aj veľmi dlho. A je dobré, keď si veci pekne ukladáme, inak sa nám môže stať, že budeme chcieť niekoho presvedčiť o niečom, čo máme „zdokladované“ na papieri a keď ho vytiahneme, text už nebude možné prečítať! Samozrejme, vážne dokumenty sa píše na lepší papier - napr. rodný list, diplomy. Aj Biblia, ktorú sme si kupovali donedávna, bola písaná na veľmi jemnom, ale aj veľmi dobrom papieri.

Ľudia naďalej vymýšľajú stále nové formy zapisovania. Donedávna to boli **diskety** (ktoré dnes už nikto nechce), teraz používame **CD-čka, CD-ROMky a USB kľúče**. Niektorí majú celú Bibliu vo svojom **počítači**, či dokonca **v mobile**.

Svedomíť Boží ľudia nám stále uchovávajú nezmenený obsah Božieho posolstva k nám.

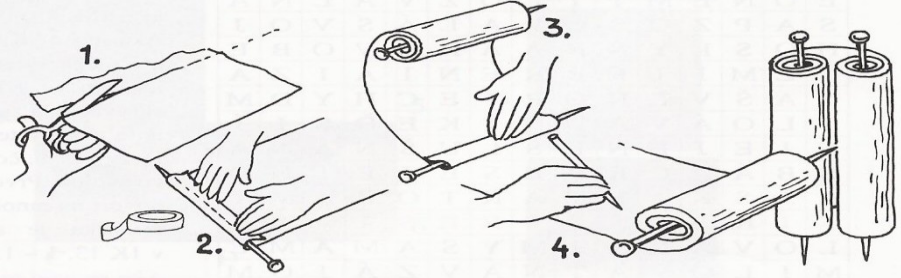
O tom, ako sa dochovali verné kópie až do našich čias, si povieme inokedy.

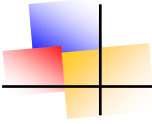
Dnes sa však chceme naučiť ešte jednu veľmi dôležitú vec, o ktorej nám Pán Boh hovorí v **2. Kor. 3,3: „Ved' na vás je zjavné, že ste Kristov list, ..., napísaný nie atramentom, ale Duchom živého Boha, nie na kamenné dosky, ale na mäsité dosky srdc.“**

*Nestačí, ak nosíme Bibliu v taške, či v mobile, ani na najkvalitnejšom nezničiteľnom materiáli - **Božie Slová musia byť zapísané v našich srdciach**. Čo si na našich srdciach prečíta Boh, keď sa naň pozrie? Čo si na nich prečítajú ľudia, ktorí Pána Boha nepoznajú? Pán Boh nás raz bude volať na zodpovednosť za to, čo sme s Jeho darmi urobili, či sme ľuďom priniesli Božie Slovo - a tým aj možnosť záchranu.*

Urob si tajný zvitok

Odstrihni si dlhý úzky pás čistého papiera. Lepiacou páskou uchyť jeden koniec na pleťacu ihlicu alebo paličku. Papier navíň na ihlicu a druhý koniec prilep na druhú ihlicu. Na papier napíš svoju správu. Potom zvitok zviň a previaž stužkou.

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- **Nácvik chvál:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni (vedie J. Havrila)
- **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ❖ **Program pre deti** je každú nedeľu:
  - dorast: od 9.30 do 10.00 hod.
  - besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
- ❖ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu od 11.00 do 11.20 hod.
(program pre deti a nácvik chvál počas letných prázdnin nebudú)

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty : kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 - 927590

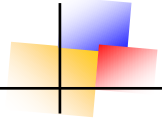
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- Za duchovnú jednotu v ybore
- Za vzájomnú úctu a rešpekt jedného k druhému
- Za duchovný rast zboru
- Za poznanie Božej cesty pre zbor
- Za programy v mesiaci
- Za starších bratov a sestry, za chorých
- Za deti, dorast a mládež v zbore
- Za doriešenie projektu Bardejovská

Staršovstvo informuje

- Výročná členská schôdza by sa mala uskutočniť 4.3.2007. Prosíme pracovníkov zodpovedných za jednotlivé činnosti, aby pripravili správy za uplynulý rok do 12.2.
- Br. kazateľ sa v dňoch 28.-30.1. zúčastnil na pastorálke kazateľov CB.
- 10.3. sa v Prešove uskutoční stretnutie seniorov.
- 18.3. sa uskutoční slávnostná bohoslužba vo Vranove nad Topľou pri príležitosti vzniku nového zboru CB.
- Pri Rade CB bol vytvorený nový odbor pre evanjelizáciu a misijné aktivity. Jeho vedúcim sa stal br. Daniel Jurčo.
- DZ Betánia a Diakonia CB budú zlúčené do nástupníckej organizácie Betánia – Diakonia CB, ktorá bude účelovým zariadením CB.
- Z iniciatívy br. Martina Jurču sa začiatkom letných prázdnin v Košiciach uskutoční misijný program Awany. Pravdepodobný termín je druhý júlový týždeň.
- Staršovstvo rozhodlo, že každé tri mesiace by sa malo konať zborové stretnutie pre diskusiu o koncepčných otázkach zborovej práce. Navrhovaný termín je v štvrtú nedeľu po stretnutí študijnej skupinky.
- Br. kazateľ sa zapojil do ekumenickej duchovnej služby bezdomovcom v stredisku na Bosákovej ulici.
- 10.3. sa v Košiciach bude konať ekumenický Worship festival.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v pondelok 19.2. 2007 - schránka na chodbe.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: br. kaz. Halža, D. Klincková, M. Motýľ, Ľ. Straka, I. Žezula, B. Halžová.

Detská stránka: B. Havrilová, jazyková úprava: M. Bielik

Grafická úprava: J. Kutlíková

Web: <http://www.cb.sk>

Program na mesiac február

1.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/.
2.	Pi	17.00 Dorast
4.	Ne	9. 30 Modlitby /L. Straka /; 10. 00 Bohoslužba / br. J.Bán/ 18. 00 Modlitby
5.	Po	
6.	Ut	
7.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/. 18. 00 Mládež
8.	Št	18. 00 Biblická hodina /Bratia z SGA /.
9.	Pi	15. 00 Náboženstvo 17.00 Dorast
11.	Ne	9. 30 Modlitby /M. Bielik/; 10. 00 Bohoslužba /kaz.P. Halža /Pamiatka na ukrižovanie Pána/; 15. 30 Program rodín
12.	Po	
13.	Ut	
14.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/. 18. 00 Mládež
15.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/.
17.	Pi	17.00 Dorast
18.	Ne	9. 30 Modlitby /I. Žežula /10. 00 Bohoslužba /kaz. P. Prištiak/; 18. 00 Stretnutie skupín zboru.
19.	Po	17. 00 Staršovstvo
21.	Ut	
22.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/. 18. 00 Mládež
23.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/.
24.	Pi	17.00 Dorast
25.	Ne	9. 30 Modlitby /R. Adamyk/; 10. 00 Svedectva zo života viery/ 15. 30 Program rodín 18.00. Michal'any
28.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/. 18. 00 Mládež

Zmena programu vyhradená.